

Vuonna 1923 marraskuun 30

päivänä kokoontuivat Eduskunnan
Pankkivaltuusmiehet, puheenjohta-
ja Lavonius, herrat Tanner, Wuolijoki ja af Forselles sekä va-
ramiehet Hahl ja Auer.

Läsnä olivat Johtokunnan v.t.
puheenjohtaja Ramsay sekä jäsenet
Gråsten ja Broms.

1 §.

Puheenjohtaja selosti vastaisen valuuttapoli-
tiikan käsittelyä edellisissä kokouksissa sekä suurem-

pien yksityispankkien edustajain kanssa pidettyä neuvottelua.

Yksityispankkien edustajat, joita oli ollut läsnä Yhdyspankista, Helsingin pankista ja Liittopankista, olivat neuvottelussa yleensä olleet sitä mieltä, että Suomen Pankin tulisi noteerauksissaan seurata puntaa sekä lykättävä yritykset markan arvon vakaannuttamiseksi tuonnemmaksi. Heidän mielestään tulisi

Suomen Pankin antaa markkinain määrätä kurssien kehityksen ja pyrkiä tasoittamaan vain pienempiä heilahduksia.

Suomen Pankin neuvotteluissa mukana olleet edustajat Ryti, Ramsay, Broms ja puhuja, olivat kokouksen jälkeen yksimielisesti katsoneet, että yksityispankit olivat saaneet sen käsityksen, että Suomen Pankki ei tulisi säilyttämään silloista kurssitasoa. Tämän johdosta katsoivat he myöskin, että kurssien korottaminen olisi parasta suorittaa heti, ennenkuin spekulatsio ehtisi käyttää asemaa hyväkseen. Samalla kuitenkin katsottiin, että uuden aseman puolustamiseksi olisi tarpeen myöskin diskonttokoron korotus.

Johtokunta on yksimielisesti hyväksynyt molemmat suunnitellut toimenpiteet ja sen mukaisesti jo tä-

nä aamuna korottanut kursseja. Diskonttokoron korotuksesta on Johtokunta tehnyt Pankkivaltuusmiehille esityksen.

Esiteltiin Johtokunnan tänään lähettämä kirjelmä n° 68. (Liite 137.)

Siihen nähden, että Pankkivaltuusmiesten kesken oli asiasta keskusteltaessa ilmaantunut eri mieltä, toimitettiin äänestys, jolloin

Herra Auer katsoi, että Pankkivaltuusmiesten olisi, hyväksyen Johtokunnan ehdotuksen, määrättävä Pankin diskonttaus- ja lainausliikkeessä sovellettavat korokomäärät seuraaviksi:

10 % diskontattaessa puhtaita liikevekseleitä, joilla maksupäivään ei ole kolmea kuukautta pitempi aika;

10 $\frac{1}{2}$ % diskontattaessa samanlaisia vekseleitä, joilla maksupäivään on pitempi aika kuin kolme kuukautta;

11 % diskontattaessa muita vekseleitä, riippumatta siitä, onko niillä maksupäivään pitempi tai lyhyempi aika;

10 % myönnettäessä hypoteekkilainoja ja kassakreditiiveja, joiden vakuutena on kultaa tai hopeata,

Suomen valtion omia tai sen takuulla varustettuja obligatsioita sekä ulkomaisten valtioiden antamia taikka valtiotakuulla varustettuja obligatsioita.

10 $\frac{1}{2}$ % myönnettäessä hypoteekkilainoja ja kassakreditiivejä, joiden vakuutena on muunlaisia obligatsioita, yksityispankkien talletustodistuksia ja kiinnityksiä; sekä

11 % myönnettäessä hypoteekkilainoja ja kassakreditiivejä osakkeita vastaan;

jonka ohessa kassakreditiivien sisäänkirjoitusmaksu on laskettava 1 % mukaan vuodelta;

Herra Hahl katsoi, että Pankkivaltuusmiesten olisi hyljättävä Johtokunnan puheemoleva esitys;

Herrat af Forselles, Wuolijoki, Tanner ja Lavonius yhtyivät kukin vuoroonsa herra Auerin mielipiteeseen, joka siis oli tullut Pankkivaltuusmiesten päätökseksi. (Kirjelmä 117.)

Vakuudeksi:

H. N. Rauhala